

EDITORIAL

La jornada de protesta

La jornada de protesta contra la reforma laboral sacó ayer a la calle a miles de personas en todas las capitales de provincia españolas. Fueron especialmente multitudinarias las manifestaciones que se produjeron en Madrid y Barcelona, en las que participaron alrededor de medio millón de personas, según los sindicatos convocantes, CCOO y UGT, número que como es habitual en estos casos fue muy sensiblemente recortado por las fuerzas policiales, que dividieron por diez la cifra de manifestantes. Las dos organizaciones sindicales mayoritarias habían llamado a convertir las calles en un clamor -y en un termómetro, cara a una posible convocatoria de huelga general-, ante lo que consider-

ran una involución de los derechos de los trabajadores en la reforma aprobada por el Gobierno de Mariano Rajoy. Sin embargo, la protesta va más allá de ese horizonte, a juzgar incluso por las pancartas que encabezaban las manifestaciones, en las que se aludía a los cortes impuestos por las políticas de austeridad e incluso al rechazo de las recientes cargas policiales contra los estudiantes. La oposición socialista, representada por varios exministros en la marcha de Madrid, y por la propia Carme Chacón en la de Barcelona, también trata de recuperar el apoyo social y su relación con los sindicatos mediante su impugnación de la reforma propuesta por el Gobierno popular. Por legítima que sea la pro-

testa, y por difícil que resulte en estas ocasiones acotar los excesos y las salidas de tono, es censurable que algunos manifestantes aprovecharan la marcha, como ocurrió en Barcelona y en Lleida, para excederse con actos incívicos. La jornada coincidió con la clausura del 17 Congreso del PP en Sevilla, donde Mariano Rajoy hizo una encendida defensa de la reforma laboral, que calificó como "justa, necesaria y buena para el país", y que coloca a España en términos de regulación del mercado de trabajo "al mismo nivel que los países más avanzados de Europa". En respuesta a la protesta sindical, el presidente indicó que esta es la reforma "que estaban esperando más de cinco millones de parados".

la Mañana

Fundada en 1938

LA OPINIÓN DE LOS LECTORES**Un treballador defensa la reforma laboral**

Sóc un treballador, i em considero socialista, si amb aquesta denominació s'enten cercar la justícia social i la igualtat d'oportunitats per a tothom. No obstant, em sento molt decepcionat per l'actitud que han adoptat tant el partit socialista com les organitzacions sindicals més representatives en front de la Reforma Laboral impulsada per l'actual govern.

Pel que fa al partit socialista no m'explico com s'atreveix a criticar les mesures que s'ha vist obligat a prendre el govern del PP, quan la seva política, durant els vuit anys anteriors, s'ha caracteritzat per una forma de governar erràtica i poc transparent, que en pocs mesos ha fluctuat des de la distribució dels diners públics sense cap discerniment (ajut al naixament d'un fill de 2.500 € sense tenir en compte les rendes de la unitat familiar, subvencions indiscriminades, despesa en infraestructures que ens ha convertit en el país europeu amb més quilòmetres de vies per l'AVE, etc, etc) a retallar el sou dels funcionaris i no poder complir amb els compromisos de déficit que ens exigia la Comunitat Europea, amb les conseqüències que tots sabem per la nostra pròima de risc.

De les organitzacions sindicals

només vull manifestar la meva estranyesa per la seva actitud estranyament tolerant davant de tots aquests despropòsits, fet que contrasta amb l'estat de mobilitzacíó social que promouen actualment.

Em sembla que per sentit comú, responsabilitat i una mica de vergonya, hauríem de concedir a l'actual govern, no ja els cent dies de gràcia, -cosa habitual quan es pren possessió en qualsevol país amb cultura democràtica- sinó tot un any com a mínim, tenint en compte la situació econòmica d'aquest país, que ens podria abocar, en pocs mesos, a ésser intervinguts i haver de prendre mesures molt més dràstiques.

Penso que és hora d'assumir la nostra corresponsabilitat amb la deriva d'Espanya i arremangar-nos per a contribuir cadascun en la porció que li pertoughi, com han fet d'altres països en situacions semblants. Es un bon moment per a retrobar-nos amb la nostra història i el seu patrimoni espiritual, on trovarem l'energia per a vèncer, n'estic convençut.

Alfons Solans Jordana
LLEIDA

Suport al Sector de Trànsit de Tremp

Arran de la publicació d'una queixa de l'alcalde de Sort, han aparegut algunes crítiques contra els Mossos, que sembla venen essent habituals.

És clar que treballar als Pallars, té les seves peculiaritats. Ho és com a la resta de llocs on he treballat. Vaig estar destinat al Sector Trànsit de Tremp i recordo la meva tasca, la mateixa que faig ara, realitzar controls d'alcoholèmia, passant molt de fred per cert. Això és el que fa un policia de trànsit, però també, ajuda, denuncia infraccions, assisteix i investiga accidents, fa prevenció i seguretat traient de la carretera a les persones que poden ésser perilloses per ells i per la resta de la gent. No entenc molt d'estadístiques però si que puc dir que el que fem els Mossos, és allò, que com professionals estem formats.

Tampoc acabo d'entendre molt bé quin és el problema. No importa que hi hagi gent conduint beguda o drogada? La policia fa cosa a la gent jove?

No crec que als policies de trànsit del Sector Tremp se'ls pugui demanar altra cosa que el que han fet. La seva actuació justifica plenament el que se'ls demana: han aconseguit la reducció d'accidents i víctimes mortals. Això és un fet, i per ell mateix ja hauria de ser notícia. Potser prou important com perquè comencem a plantear-nos tots plegats si volem alguna cosa més.

Per tot això, vull donar el meu suport als companys i companyes que realitzen el seu treball al Sector de Trànsit de Tremp i que estan donant un bon servei a la societat, contribuint a la millora de la seguretat.

P. Ortiz

DELEGAT DE TRÀNSIT SAP-UGT

Carta al senyor Ros

Sr. Ros, crec que el primer que es pot demanar al PSC és coherència, Per què demanar a Chacón o Rubalcaba el que tenen al seu abast i no compleixen? Això no em sembla coherent.

Fa pocs al Congrés s'ha votat una petició per emprar el català, basc i

galleg a la dita Cambra, i, què és el que han votat els parlamentaris del PSC? Doncs, han votat en contra i no em dirà que aquesta no és una qüestió catalana de primer ordre.

A l'iniciar la legislatura van poder, com a mínim, demanar grup propi i no ho van fer ni ho faran mai, i volen que els creguem!

O vostè és un ingenu o bé ens pren per tontos als que seguim la trajectòria del partit. Com cap de les dues coses és certa, vostès aniran amb empentes i rodolins passant com podran i així els hi aniran les votacions, si més no, a Catalunya.

Li proposaria que el PSC canviï les sigles per les de PSOEc, la c tant petita com es pugui. Això sí que seria mantenir una coherència

Antoni Soler
LLEIDA

Paradojas de la vida

Por falta de recursos una mujer emigrante abandona a su bebé de días en una iglesia de San Sebastián... y es detenida y es previsible que será sancionada con pena de cárcel. Si esta madre hubiera decidido un tiempo antes acabar con la vida de su hijo la habrían ayudado, nadie la penalizaría, pero decidió que su hijo naciera y es detenida por abandono convirtiéndose en noticia y víctima.

¿Es posible que estemos llegando a tanta contradicción?

Nuria Roura Fontoba

cartes@lamanyana.cat

LA MAÑANA es una publicación plural y abierta a todo tipo de opiniones. En esta sección se publicarán todas aquellas cartas que vayan debidamente identificadas y que sean de interés general. No se publicarán cartas con seudónimos o iniciales. Los originales deben presentarse mecanografiados a doble espacio y no superar las veinte líneas de extensión. En caso contrario, LA MAÑANA se reserva el derecho a resumirlas. El envío de textos a esta sección implica la aceptación de estas normas. No se mantendrá correspondencia con los remitentes de las cartas ni se devolverán los originales.